

РЕШЕНИЕ

№ 2607

гр. София, 17.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **9522** по описа за **2013** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 08.06.2013 г. по НАХД № 1717/2013 год., Софийски районен съд, НО, 15 състав, е потвърдил Наказателно постановление №23-2305937/26.11.12г. /НП/, издадено от инж.Е. И. А., на длъжност - директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област /Д „ИТ“ - Софийска област/ в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА „ГИТ“/, с което на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], бл.33А, вх.А, ет.6, ап.16, с ЕИК по БУЛСТАТ:131316531, представлявано от управителя Д. В. на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (Обн. ДВ. бр.26 от 01.04.1986г., в сила от 01.01.1987г., изм. и доп.) /КТ/ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000лв. /две хиляди лева/ за нарушение на чл.142, ал.4 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна като неправилно. В съдебно заседание несе представлява.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, в съдебно заседание не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за

основателна и като такава следва да се уважи.

Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка за това, че на 26.07.2012г. била извършена проверка по съблюдаване на трудовото законодателство в процесния шивашки цех от инспектори Е. А., К. К. и Б. Т. по повод постъпил сигнал. По време на проверката, започнала на място и продължила по представени документи в ИА „ГИТ“ на 06.08.2012г. било установено, че е надвишена максималната продължителност от 12 /дванадесет/ часа на работна смята при сумирано изчисляване на работното време на работещите пазачи в шивашкия цех. По време на проверката на място в обекта бил представен график за дежурства на звено „Охрана“ за м.юни и м.юли 2012г. и книгата за предаване и приемане на смените на пазачите, според чието съдържание пазачите работили на график от по 24 /двадесет и четири/ часа. Резултатите от проверката били удостоверени в изготвен Протокол за извършена проверка, препис от който бил връчен на управителя на дружеството. На осн. чл.404, ал.1 от КТ били дадени и съответни задължителни предписания.

Предвид констатираното по-горе бил съставен АУАН№23-2305937/06.08.2012г. за нарушение на чл.142, ал.4 от КТ от извършилата на място проверка служителка на ИА „ГИТ“ - А. в присъствие на свидетелите по установяване на нарушението и по съставяне на акта - Т. и К.. Препис от АУАН срещу подпис, надлежно удостоверено с разписка, бил връчен лично на управителя В. на датата на съставяне на АУАН. Лицето не се възползвало от правото си да направи възражения при запознаването си с АУАН. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН постъпили кратки възражения /с вх.№0092-9196 от 09.08.2012г./ с искане за прилагане разпоредбите на чл.28 от ЗАНН или чл.415в от КТ.

Предвид правомощията си въз основа на чл.416, ал.5 от КТ, директорът на Д „ИТ“ - Софийска област издал атакуваното НП, с което на [фирма] била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000лв. /две хиляди лева/ за нарушение на чл.142, ал.4 от КТ.

Пред СРС са изслушани показанията на разпитаните като свидетели актосъставителка - А. и св. по установяване на нарушението и по съставяне на акта - Т., както и на свидетел на жалбоподателите – А..

Това потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение

на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. При изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил мотиви, които настоящият състав споделя.

Следва да се допълни по наведените касационни основания, че не са налице пропуски на СРС в хода на разглежданото съдебно производство. Нещо повече, от събраните по делото доказателства ясно личи заверката на графиците с променената продължителност от 24 часа. Същите са подписани и подпечатани с печат на дружеството, който факт не е коментиран от касатора и потвърждава правилните изводи на АНО и СРС за наличието на нарушение на чл. 142, ал. 4 от КТ.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.06.2013 г. по НАХД № 1717/2013 год., Софийски районен съд, НО, 15 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.